

Turun Avantouimarit ry

Kylmääki

Huhtikuu 2/2011

Turun kulttuuripääkaupunkivuosi 2011 alkoi kunnan pakkasilla ja lumikinoksilla. Avantouimarit nauttivat talvisista olosuhteista ja sauna täyttyi illasta toiseen.

Kulttuuripääkaupunkivuosi näkyy myös Ispoisten saunalla. Heinäkuussa järjestetään Ispoinen-Uittamo -viikko, ja silloin yhdistyksen teemana on ”Kävellen monipuoliset rannat tutuiksi”. Järjestelyissä ovat mukana Soutu- ja melontakeskus sekä Ispoisten omakotiyhdistys. Ohjelmaan suunnitellaan ohjattua kävelyretkeä, jossa voi tutustua Katariinan luonnonsuojelualueeseen sekä rannan monipuolisiin virkistys- ja kuntoilumahdollisuuksiin. Lähtöpaikkana on Akumentinpuisto, Rykmentintie 55.

Yritämme järjestää vierailun Erik Bryggmanin suunnittelemaan Villa Soliniin. Ruskeakalliolla tähyillään ruotsalaisia laivoja, joilla Kaarle-herttua nousi maihin 1590-luvulla, kun hän yritti valloittaa Turun linnaa. Edessä aukeaa Rauvolan kuuluisa lintulahti, ja vastarannalla näkyy lintutorni. Sieltä palataan Soutu- ja melontakeskuksen kautta uimarannalle, jossa halukkaalle on tarjolla sauna.

Kaupunki suunnittelee lisäksi kiertoajeluja ja melontaretkiä Kulhon saarelle. Melontaretkellä nouseaan Linnavuorelle, jonka nimi viittaa muinaiseen puolustuspaikkaan. Retki kestää noin neljä tuntia ja sinne otetaan eväät mukaan. Kävelymatka on noin kilometri, ja se sisältää nousuja. Ikäraja on 14 vuotta ja retkillä on säävaraus. Ilmoittautuminen ja lisätiedot sähköpostilla osoitteeseen pos-

ti@melojat.net. Retket järjestää Saaristomeren Melojat ry. Lauantaina 23.7. on tarkoitus järjestää RantaILMIÖ, jossa voi osallistua mm. jonglöörukseen, ihmispiramidin tekemiseen ohjaajien opastuksella, kuviokelluntaan, vesisotaan tai vaikka hiekkakasaan piilotetun taideteoksen esiin veistämiseen. Tarjolla on myös bändejä, pelijä, kisailua sekä grillejä omien eväiden käristämiseen.

Kannen kuvan on ottanut laskeaisena Suomen Ilmakuva Oy. Yhdistys hankki oikeudet kuvan käyttöön ja se on nähtävänä kerhohuoneessa.

Avantokauden päättäjäisiä vietetään keskiviikkona 25.5. Luvassa on tarjoilua ja ohjelmaa, sauna on auki klo 22 asti.

Kiitos taas kaikille, jotka auttoivat tämän lehden tekoa. Lähettäkää kuvia, juttuja, juttunaiheita ja palautetta, niistä saamme kokoon kaikkia kiinnostavan lehden.

Ottakaa yhteyttä!
(liisa.jukola@gmail.com tai 050-5472246)

Olipa huikea talvi: haastava ja monenlaisia tunteita herättävä. Pitkän pakkastalven jää ja liukaus saivat monen ihastumaan ja jonkun vihastumaankin palvelutasoomme. Viestejä erilaisilla ”vahvuuksilla” yhdistyksen johtoon päin läheteltiin ja lauteilla puntarointiin talven vaaroja. Sanominen kuuluu yhdistykseen. Hallituksen tehtävä on pohtia ratkaisuja ja toimia näkemyksensä mukaisesti, poukkoilusta ei ole hyötyä. Aina näkemys ei kaikkia tyydytä. Voin todeta, ettei kritiikin vastaanottaminen ole helppoa, mutta kun ratkaisut ovat perusteltuja, sen kestä. Voin varauksetta antaa nykyisen hallituksen jäsenille korkean arvosanan laaja-alaisesta vastuullisesta toiminnasta ja kehittämistyöstä.

Vuosi sitten tällä samaisella palstalla uumoilin sähkö- ja öljyenergian hintojen sekä lainan koron nousua, jotka sitten vuoden loppupuolella ja kuluvan vuoden alussa ovat realisoituneet. Arvelin, että maksuihin saattaisi olla nousupaineita, mutta niin ei vielä loppuvuodesta ollut. Olemme jatkaneet ratkaisujen etsimistä energian kulutuksen vähentämiseksi. Josua viimeisessä Kylmääkissä (1/2011) jatkoi aiheen syvällisempää pohdiskelua. Funtsimisen lisäksi olemme toimineetkin: saunan eteen rakennetaan energiaa säästävä tuulikaappi ja viimeinen Raunon kehittäminen kiuas on runsaasti energiaa varaava, ja siten öljyn kulutusta säästävä. Nyt kun saunassa saa ”tosi kovat löylyt”, täytyy saunojen vain muistaa huomioida myös

vähemmällä löylyllä pärjäävät.

Kolmisenkymmentä yhdistyksen jäsentä kokoontui vuosikokoukseen 14.4. vahvistamaan viime vuoden toiminnan ja taloudenpidon. Hallitus sai hyvät arvosanat. Erityisen kiitoksen haluan antaa Terttu Mäkiselle, joka hoitaa juoksevien talousasioiden lisäksi myös kirjanpitoamme ja pitää hallituksen ajan tasalla taloudellisesta tilanteesta sekä huolehtii, että taloudenpidon kannalta tärkeät seikat tulevat huomioiduiksi ja hyvin hoidetuiksi. Kiitän myös tilintarkastaja Kjell Erikssonia hyvistä neuvoista, joita hän on ystävällisesti meille antanut.

Menneenä talvena moni uusi ihminen kokeili tai jäi avantouinnin koukkuun. Pian jatkamme kesäelkein yhteistyössä kaupungin liikuntapalveluksen kanssa. Olet tervetullut myös kesällä uimaan ja saunnaan.

**Sirkka Perho
puheenjohtaja**

Kylmääki, Huhtikuu 2/2011 Turun Avantouimarit ry:n jäsenlehti.

Päätoimittaja: Liisa Jukola, puh. 050 547 2246, liisa.jukola@gmail.com tai kylmaaki@turunavantouimarit.fi.

Lehden kuvitus: Liisa Jukola, Filip Keulemans, Timo Koski, Mikko Kytösaho ja Pirjo Salminen.

ISSN 1797-0555 (painettu), ISSN 1797-0563 (verkkajulkaisu),

www.turunavantouimarit.fi

Vieraita saunalla

Klassikon lukion Comenius-vierailu 28.1.

Turun Klassikon lukion Comenius-ryhmä toi vieraansa tutustumaan avantouintiin 28.1.

Vieraat tulivat opettajineen

Liettuasta, Puolasta, Ranskasta, Italiasta ja Romaniasta, viisi opiskelijaa jokaisesta maasta. Klassikon lukiossa projektiin osallistuu 6 opettajaa, joukossa mm. englannin lehtori Seija Tenovuo.

Kuvassa yllä:

Angelo on kotoisin Etelä-Ranskasta, hän ei ollut ennen käynyt saunassa, mutta nyt hän innostui käymään avannossa neljä kertaa.

Vasemmalla:

Ulla on puolalaisen opiskelijaryhmän opettaja.

Keskellä:

Gitana on liettualainen englannin opettaja, hän ihasteli saunaa ja kertoi heidän tutustuneen muihinkin talviurheilulajeihin. Hän käy kotona Liettuassakin avannossa.

Arto Auramo ja Markku Lindholm olivat lainanneet napakelkan Naantalien Muumimaailmasta ja pystyttivät sen saunrantaan. Kuvassa Leena antaa vauhtia Niklakselle.

Laskiaisvieraita 6.3.

Yllä:

Minni Gråhn ja Jennifer Joffs tulivat kokeilemaan avantouintia. Minni opiskelee ilmaisutaitteen ohjaajaksi, Jennifer tanssinopettajaksi. He ovat käyneet kesällä Isoisten rannalla uimassa ja saunassa.

Viereinen kuva:

Kahvinkeitin ehti tuskin valmistaa tarpeeksi kahvia herkullisten laskiaispullien kyytipojaksi.

Mikä ihmeen napakelkka?

Wikipedia määrittelee napakelkan jään päällä kehää kiertäväksi kulkaksi, jota pyöritetään ihmisvoimin kehän keskelle asetettuun akselitappiin kiinnitetyn pitkän aisan varassa. Napakelkka tunnetaan myös nimillä hoijakka ja hullu hevonen. Kirjailija Sakari Pälsi

pakinoi napakelkasta kirjassaan *Jetsulleen, sanoi fallesmannin Arvo* vuonna 1956.

Netistä löytyy myös nimi vipukelkka. Pohjois-Satakunnassa toimittaja oli lapsena maailmankelkan kyydissä. (LJ)

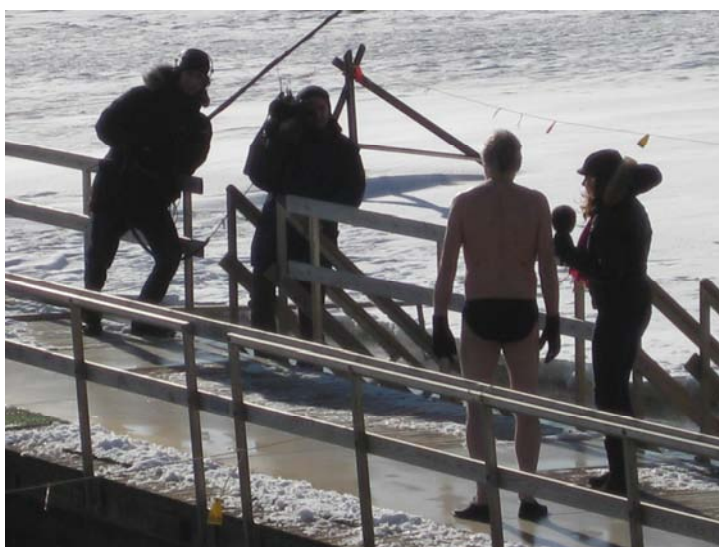
Saksalaisen TV-yhtiön kuvauksia rannalla

Maaliskuun lopulla saksalainen Norddeutscher Rundfunk teki ohjelmaa saunalla. Ryhmä toimittaa Itämeri-raporttia, jota on jo lähes 25 vuoden ajan esitetty kerran kuussa televisiossa. Ohjelma kestää 45 minuuttia ja sillä on noin miljoona katsojaa.

Huhtikuussa ohjelman pääaiheena on Kulttuuripääkaupunki Turku. Ohjelmaa varten he halusivat kuvata turkulaisten elämää, ja avantouinti sopi heidän mielestään hyvin ohjel-

maan. Juontaja Alexandra Druben apuna olivat kuvaajat Carsten ja Felix. He kuvasivat Josua Gierensin uintiretkeä ja haastattelivat häntä.

Ohjelmaa ei tehdä studiossa vaan kuvausryhmä matkustaa Itämeren maissa, vierailee festivaaleilla ja tapahtumissa, tapaa ja haastattelee erilaisia ihmisiä. (LJ)

Sirkka Leiro aloittaa kesäkuun alussa

Sirkka aloittaa kioskin työntekijänä kesäkuussa. Hän on aikaisemmin työskennellyt Sappalinnan kesäteatterin toimistossa, kaupunginteatterin yleisökahviossa ja Kaupunkilehti Turkulaisessa.

Kuvassa Sirkka esittelee harrastustaan, hän on innostunut tekemään tilkkutöitä. Kuvan työ on tilaus, jonka sukulainen pyysi häntä tekemään. Isoäiti haluaa antaa lastenlapsilleen rippilahjaksi muiston edesmenneestä isoisästä. Sirkka on sommitellut kaksi tilkkutyötä isoisän solmioista ja toinen niistä näkyy kuvassa.

Toinen Sirkkan intohimoista on Afrikka, hän on matkustellut Marokossa, Egyptissä, Tunisiassa, Zimbabwessa, Swazimaassa ja kierrellyt Etelä-Afrikassa. Mieleenpainuvimmat kokemukset ovat olleet kolmen vuorokauden asuminen villieläinpuistossa, mahtavat Victorian putoukset ja Kapkaupungissa kapuaminen 30° helteessä Pöytävuorelle.

Huhtikuussa matka suuntautuu Gambiaan ja Senegaliin. Gambiassa hän on ihastunut paikallisyväestön ystävälliseen ja aurinkoiseen luonteeseen. Vaikka Gambia on yksi Afrikan köyhimmistä maista, ihmiset jaksavat olla aina iloisia ja vieraanvaraisia. He haluavat kutsua turisteja kotiinsa ja valmistaa paikallista ruokaa. Tosin kyllä tulevat lahjusten toivossa. Varsinaisia kerjäläisiä tapaa melko vähän. Kyllä he kerjätäkkin osaavat, mutta yleensä heillä on antaa jotain vastinetta. Jollei muuta, niin kaunis simpukka.

Jäljelle jäävä vapaa-aika kuluu mökillä Karunan saarella. Siellä aika kuluu pienen puutarhan ja kukkapenkkinen hoitoon. Aina jostain löytyy joku vanha huonekalu, joka vaatii uuden pinnan tai verhoilun. Päivän päätteeksi tietysti saunomista ja uimista. Illan pimenemistä siel-

läkin odottaa aina joku tilkkutyötekele. Ei siellä jää aikaa löhöilyyn. Mutta kaikki puuha on kuitenkin rentouttavaa. (LJ)

Jääsauna, onko hullumpaa kuultu?

Jäällä on talviuinnissa muutakin käyttöä kuin palvella avannon reunoina. Siitä voi nimittäin rakentaa saunan. Tämä kuva-sarja valaisee erästä talvista tarinaa. Sauna rakennettiin Lippo Lassilan maille Länsi-Turunmaan Paraisilla.

Aloitettaessa rakennuspaikalla oli polveen saakka lunta. Perustukset saatiin kuitenkin laskettua ja edellisenä talvena käytetyt lauteet ja kiuas löytyivät peitteen alta. Sitten vaan palikkaa toisen päälle, kunnes seinissä on riittävä korkeus. Etualalla nähtävissä palju, jollaisissa elementit oli jäädytetty. Mennyt talvi totisesti suosi elementtien valmistusta.

Ovi muurataan paikalleen "laastilla", eli lumesta ja vedestä sekoitetulla sohjolla.

Koska seinät ovat sananmukaisesti jääkylmät, ne imevät välittömästi kaiken kiukaasta irtoavan lämmön, siksi löylyä on lyötävä lähes jatkuvasti. Mökki täyttyy höyrystä niin ettei kättänsä näe, mutta elämys on mahtava. Ensi vuonna uudestaan.

*Kuvat Timo Koski & Filip Keulemans
Teksti Timo Koski*

Nyt ollaan jo harjakorkeudessa ja oviaukkoa viimeistellään tarkoitukseen soveltuvalla hienotyökälulla.

Ukot sisään...ja löylyä kiukaaseen.

Joensuun SM – Avantouintikilpailut 2011

Riemurinnoin lähdettiin linja-autolla Joensuuhun 18. helmikuuta. Avantoon uimaan kilpaa tai muuten ottamaan osaa. Mukana meitä oli n. 40 henkeä, kun otimme kyytiin Maskun Jääkarhut.

Joensuussa oli pakkasta yli 30 astetta ja paljon lunta. Eihän se avantouimareita säikäytä, oli oikein mukava talvi ilma. Radalla oli vähän jäätä mutta mi-

täs siitä. Kuumana kun uimarit kävi ”taistoon kovaan” kilpailuun. Kannustus oli suuri sekä omilta että muilta uimareilta.

Mestaruuksiakin voitettiin, oikein kultaa Kivekäs Sirpa. Olimme onnellisia Sirpan puolesta, vaikka vuosiahan siinä meni, mutta voitto tuli, huom! Sirpa on käynyt kaikki avantouintikilpailut.

Järjestelyt oli hyvät, siinä oppia meille kaikille. Onnellisina kotiin lähdettiin.

Eräs mukana ollut

Kalevi Peltolan parta jäätynä kovassa pakkasessa
Kuva: Mikko Kytösäho

”Se vain on todella hauskaa”

Sirpa Kivekäs voitti kultaa Joensuussa tämän vuoden SM-kisoissa. Hän on osallistunut kaikkiin SM-kisoihin ja sai siitäkin palkinnon. Anne-taanpa Sirpan kertoa itse harrastuksestaan:

”Mikä saa ihmisen vuodesta toiseen, syksystä kevääseen jo 30 vuoden ajan ilmoista riippumatta tulemaan Isoisten avanto-saunalle, ja useimmiten vielä polkupyörällä? Laulussakin sanotaan, että sanat eivät riitä kertomaan, ja yhdyin siihen. Olen viettänyt lapsuuteni maaseudulla Ypäjällä ja pulikoinut Loimijoessa, vaikka äiti varoiteli ilimadoista, jotka menevät ihon sisään. Hän pelkäsi että hukun, kun ei ehtinyt valvoamaan. Kylmänsietokyky on minulla ehkä poikkeuksellinen, vaatteita ei paljon tarvitse, helteiset ilmat ovat jopa tuskallisia, siksi avantouinti sopii minulle.

Kaikki alkoi siitä, kun Tampereella pidettiin epäviralliset avantouintikilpailut ja tuli palkinto. Siitä alkoi kilpailuvietti. Tampereelta on eniten palkintoja, on kultaa ja hopeaa, tavarapalkinnoista muistuu mieleen kylmälaukku ja täytekakku. Venesjärvellä käytiin useamman kerran ja sieltä tuli eniten

kultaa. Säskylän Katismaan uinneista sain palkinnoksi savusilakoita.

Aurajoessakin uitiin kilpaa 1990-luvulla, naisista nopeimman ajan uinut sai palkinnoksi ruohonleikkurin. Oli se aika näky, ruohonleikkuri palkintopallin edessä kovassa pakkasessa. Alkuaikoina kilpailut olivat pienimuotoisia ja ehkä leikki-mielisiäkin. Nykyään SM- ja MM-kisat ovat totisinta totta. 23:nnet toivat minulle vasta sen kirkkaimman mitalin, hopeaa ja pronssia on muutama. Harrastus ei ole pelkkää kilpailua, se on tuonut mukanaan paljon matkoja muihin uintiseuroihin ja uusia ystäviä, olemmehan samoin ajattelevia.

Me vanhemmat puhumme ”vanhan saunan ajasta”, siellä touhuttiin niissä puitteissa, hygieniataso ei ollut paras mahdollinen, mutta kyllä me porukalla kuurattiin, eikä pöpöt ole iskeneet. Edesmennyttä Lilja ”Lilli” Pirttimäkeä lainatakseni, ”onpahan taas liukasta, täytyi tulla pyörällä, että pysyy pystyssä”.

Toivottavasti saan jatkaa vielä pitkään tätä harrastusta. Nuoria

toivoisin mukaan kilpailuihin, että Turku pysyisi kartalla, onhan meillä väkimäärältään suuri yhdistys.”

Sirpa kertoo vielä haastattelussa, että aikaisemmin työelämä häiritsi harrastusta, mutta nyt eläkeläisenä voi uida tosissaan niin usein kuin haluaa. Avantouinti on osa monipuolista liikuntaharrastusta, kuntosalin ja pyöräilyn ohella.

Sirpa on osallistunut myös kaitenlaisiin ”nurkkakilpailuihin” ja palkintoja ovat laatikot täyn-

nä. Kilpailupaikat ovat olleet monenlaisia, milloin on lähdetty työmaaparakista, milloin kilpailijat on kuljetettu teltasta bussilla paikalle, niin kuin Kokkolassa viime talvena. Bussi oli täynnä värikkäästi puettuja ihmisiä, ja ulkopuolinen olisi voinut luulla että jossain on varmaan vanhaikoti palanut. (LJ)

Palkintojenjakoseremonia Joensuun pakkasessa. Sirpa Kivekäs oikealla. Kuva: Pirjo Salminen

Kimmo on uusi jäsen

Historian lehtori Kimmo Koiranen liittyi yhdistyksemme jäseneksi tämän vuoden alusta. Vuoden 2010 lopussa jäsenmäärä oli 689, uusia jäseniä liittyi viime vuonna yhteensä 34. Näin Kimmo vastasi toimittajan kysymyksiin:

Miksi ihmeessä avantoon?

Kun nuorimmainenkin lapsista on jo 18-vuotta täyttänyt ja järjestää itse menemisensä ilman vanhempiansa kuljetus- tai muuta apua, niin omat harrastukset ovat saaneet tilaa kalenterissa. Käyn avantouinneilla yleensä porukan kanssa ja toisinaan omin voimin, molemmilla tavoilla on puolensa. Ystävien kanssa täytyy aikatauluttaa menemisiään, mutta heidän kanssaan on mukava kulkea ja olla yhdessä. Omat reissut voi soveltaa väljästi tilanteen mu-

kaan.

Miksi jäseneksi?

Olisin liittynyt jo aiemminkin, kun muutama vuosi sitten avantoharrastuksen aloitin, jos liittymismaksu ei olisi ollut niin korkea. Kertamaksu jäsenetuhintaan on hyvä houkutin!

Liitytkö avantouintiin muita liikuntaharrastuksia?

Nämä kaksi viimeisintä lumitalvea ovat mahdollistaneet hiihtämisen ja avannon yhdistämisen. Tätä aiemmin tein silloin tällöin juoksulenkkejä ennen uintireissuja. Kun ensin liikkuu reippaasti ja sitten pääsee avantoon, niin tästä tulee mielestäni erittäin suositeltava yhdistelmä. Liikkumiseen tulee erityistä intoa ja hyvänolon

tuntua, kun tietää, että sen jälkeen pääsee perusteellisesti rentoutumaan. Kuuman saunan ja avannon vuorottelu tuntuvat "syvärentouttavan" lihaksia.

Millainen on täydellinen avantouintikokemus?

Oikeastaan jokainen kerta on omalla tavallaan täydellinen. Yhtäkään huonoa avantoreissua en ole tehnyt, vaikkakin kerran olen joutunut hetken aikaa ponnistelemaan päästäkseni ylös avannosta. Kaverin mökillä ollut railoavanto oli nimittäin yllättävän jyrkkä- ja liukasreunainen!

Mitä sanoisit tuttavalle, joka harkitsee avantouintikokeilua?

Olen levittänyt avantouinnin ilosanomaa monissa eri yhteyksissä ja saanut säännöllisesti perusmyönteisen vastaanoton. Kaikki kyllä tietävät, mistä on kyse ja monet ovat olleet kiinnostuneita lähtemään mukaan. Heille olen kertonut omista kokemuksistani ja korostanut sitä, että on monenlaista avantouintia ja jokainen voi tehdä siitä omanlaistaan. Itse pääsin onnekseni hyvin nopeasti kiinni niihin kaikkein nautinnollisimpiin kokemuksiin. Tuttavilleni olen kuitenkin sanonut, että yhden tai kahden avantoreissun jälkeen ei välttämättä vielä synny niin hyvää oloja, että sitä pitäisi mitenkään erityisenä. Tällöin on sitkeys tarpeen ja pitäisi olla uskoa siihen, että pieni alkuponnistelu kannattaa.

Mitä mieltä olet Ispoisten saunasta ja avannosta? (onko vertailukohtia?)

Vertailukohtia on toistaiseksi kertynyt vähänlaisesti, toiveissa on kyllä tutustua useammanlaisiin avantopaikkoihin. Täällä Ispoisten rannassa on oivallista harrastaa avantouintia, kun tämä on auki niin usein ja palvelu pelaa. Sauna on tilava, ylälauteilla on riittävän lämmintä ja alalauteilla sitten leppeämpää. Avantouimarit ovat mukavaa porukkaa ja rentoutumisen lomassa juttukin luistaa. Joskus tätä juttua on jopa niin runsaasti, että jos saunomiseen haluaa liittää löylyistä nauttimisen lisäksi hiljaisuudesta nauttimisen, niin se ei aina onnistu.

Mitä ehdotuksia Sinulla on Turun Avantouimarien palveluiden parantamiseksi?

Sauna on tavattoman suuri ja yhdellä löylyhuoneella varustettu - miten olisi toinen löylyhuone tai toinen, vaikkapa pienempi ja puulämmitteinen "perinnesauna"? Tämä ei taida kylläkään olla kovin realistinen ehdotus. Nenäni on tullut viime vuosina valitettavan ailahtelevaiseksi, joten ehdotukseni löylyveden laadun varmistamisesta saattaa perustua vain harmillisen epäluotettavaan hajuaistiini, mutta joskus tuntuu siltä, kuin löylyn myötä lauteille leviäisi jonkinlaista pistävää hajua.

Pari kertaa viikossa Kimmo avaa oven ruumiin ja sielun hyvinvointiin.

Muistitko maksaa jäsenmaksusi?

Mattimyöhäisillä on nyt kiire, sillä toukokuun jälkeen ei voi enää vanhana jäsenenä maksaa.

Jos et ole varma, kioskillä on lista mistä voit tarkistaa.

Ilman jäsenyyttäkin olet aina tervetullut uimaan ja saunaan.

Voin hyvällä omalla tunnolla sanoa, että ensimmäistä savusaunareissuani en koskaan unhoita. Oli elämys raapaista tulitikku ja sytyttää ensimmäinen pesällinen oman savusaunan kiukaassa. Ensi havaintojen mukaan näytti lämmitysaika olevan noin 2 tuntia. Löylyt olivat makoisan pehmeät.

Minulla on savusauna kesämökkilläni Paraisten Tervsundissa. Aloitan juttuni lainaamalla suoraan saunan vieraskirjan ensimmäistä sivua vuodelta 1967: "Ajatus savusaunan rakentamisesta kypsyi vuosien aikana saadessani tilaisuuden nauttia

tuomari Pentin savusaunan maakoisista löylyistä Lohjan Skraatilassa. Ja kun tontilta löytyi kaunis saunan paikka, oli vain löydettävä rakennusaineet ja rakentaja.

Hirret löytyivät Itäiseltäkadulta ja rakentaja omasta takaa. Päätin näet tehdä savusaunani täysin omin voimin, ilman pienintäkään vierasta apua. Neuvoja sain hyviltä ystäviltäni, joilla oli savusauna tai ainakin kokemuksia siitä. Niinpä tämä savusauna on valmistunut täysin omien käsien työnä lukuun ottamatta rakkaan vaimoni ja lasteni apua vesiletkun toisen pään pitämisessä. Toivottavasti

savusaunani ikivanhat, nokiset hirret ja sen löyly antavat niin vieraille kuin omalle väellekin tervetullutta rentoutumista - sekä ruumiille että sielulle."

Kylpijöitä pyydän panemaan puumerkkinsä tähän kirjaan. Sen alkulehdillä kerron savusaunan syntyhistoriasta. Vuosien mittaan savusaunassani on käynyt vieraita ympäri maailmaa. Oma väki kylpi lähes jokaisena viikonpäivänä. Vielä tänäänkin sauna on kesäpaikkani paras elämys. Mereen uimaan on vain muutama kymmenen metriä.

Bertil Lund

Juuri valmistuneen savusaunan rappusilla istuskelen poikani Kimin kanssa kesällä 1969.

Onko Sinulla ollut unohtumaton sauna- tai uintireissu? Kerro kokemuksestasi!

Pirkko kapuaa apua Nepalín maaseudulle

Viime huhtikuun numerossa avantouimari Kari Hyttinen kertoi kiipeilyretkestään Nepalín vuoristossa.

Nyt ruskolainen Pirkko Rautalinna osallistuu WWF:n ja Väestöliiton kampanjaan, jolla kerätään varoja luonnon ja ihmisten hyväksi Nepalín maaseudulla.

KAPUA-kampanja järjestetään neljättä kertaa. 15 suomalaisen ryhmä kiipeää Mera Peakille (6462 m) marraskuussa 2011. He keräävät rahaa ennen matkaa ja sen jälkeen. Pirkon tavoitteena on euro jokaisesta metrístä, eli yhteensä 6462 euroa. Koko ryhmän tavoitteena on kerätä hankkeelle yhteensä 100 000 euroa.

Osallistujat maksavat itse matkansa, ja kerätyt varat ohjataan WWF:n ja Väestöliiton kehitysyhteistyöhankkeeseen Nepalín maaseudulla. Kapuajat matkustavat paikan päälle tutustumaan avustuskohteisiin ja pääsevät näin näkemään käytännössä, mihin kerätyt varat käytetään.

Jos haluat osallistua kampanjaan, voit lähettää lahjoituksen WWF:n tilille Aktia 405511-210669, viite 1083.

Lisätietoja löytyy osoitteesta www.kapua.fi

Elämää Ispoisten rannalla ennen muinoin

Tammikuun lehdessä kyselin muistoista, joita Uttamolta löytyneet kuvat herättivät. Seuraavan tarinan kertoi Turun Uimareiden jäsen Tauno Vuoristo. Sen merkitsi muistiin Tuire Vuoristo.

Vanha sauna rakennettiin v. 1958. Sitä hoiti ja lämmitti uimaseura Turun Uimarit. Sauna oli kertalämmitteinen ja lämmitys aloitettiin jo aamulla. Puut saunan lämmittämiseen

antoi Turun kaupunki. Turun Uimareiden kilpauimarit ja jäsenet osallistuivat ikään katsomatta suvereenisesti kaikenlaisiin talkoisiin rannalla; saunapuiden tekoon kuin myös saunan lämmitykseen. Saunamaksu maksettiin saunan ulkopuolella olevaan rahalippaaseen, jota uimaseuran jäsenet "vahtivat" tarkasti.

Uimaseuran kilpauimarit järjestivät myös kesäisin uimakoulu-

ja rannalla. Saunan puoleisesta laiturista noin 25 metrin päässä oli kääntöseinä leveydeltään n. 8 metriä. Tällä välillä Turun Uimarit järjesti seuran uintikilpailuja ns. pinnauinteja. Yhdessä erässä mahtui uimaan kerrallaan kolme uimaria.

Erään kerran 100 metrin kisa oli hyvin tasaväkinen, huomattiin että yksi uimari oli kadonnut porukasta. Hän oli uinut kääntöseinän sivuitse ja ohi

kaislikkoon asti. Tarina ei kerro miten hänen kävi syksyllä, kun laskettiin pisteet koko kesäajan kisoista ja jaettiin palkinnot.

